

Midsommardagen 2018 - Lars Borgström (LFS)

Den helige Johannes Döparens dag.

Salm 92; Jes 40:1-8; Luk. 1:57-80

Jesus förebådades av Johannes Döparen, som var den siste i raden av profeter före Frälsaren. Denna dag handlar om denne märklige mans födelse. Han mor Elisabet var prästhustru, hennes man var den rättsinnige prästen Sakarias. De var båda till åren komna och hade inte fått några barn. Sådant var enligt den allmänna föreställningen ett tecken på utebliven välsignelse från Gud. Men så, liksom en gång hade skett med Abrahams hustru Sara, hade Elisabet på ålderns höst blivit havande.

Vilka var detta par? Om Sakarias och Elisabeth heter det: "De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter" (Luk. 1:6). De tillhörde uppenbarligen "de stilla i landet", dem som likt den fromme Simeon i templet, väntade på "Israels tröst" (Luk. 2:25) och på "Jerusalems frälsning" (Luk. 2:38), alltså på att Frälsaren skulle födas.

Johannes Döparens födelse bebådas

"På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns i Abias prästavdelning en präst som hette Sakarias" (Luk. 1:5). Så står det i början av Lukasevangeliet. Sakarias skulle hålla gudstjänst i det heliga templet i Jerusalem. Hans uppgift var att bära fram rökelseoffret, som bars fram två gånger om dagen. Rökelseoffret var ett offer som skulle lära Guds folk att ett pris måste betalas till Gud för vår synd. På så sätt lärde de sig att vänta och hoppas på Guds Messias, som skulle offra sig på korset för all världens synd.

Denna gång var ingen mindre än ängeln Gabriel i templet. Han visade sig för Sakarias, som blev mycket förskräckt. Änglarna är nämligen mycket mäktiga heliga andeväsen och vi människor är syndiga. Vi blir rädda för änglarnas alldeles rena, syndfria strålgång. Men Sakarias lugnades och fick ett mycket speciellt och glädjande budskap. Han och hans hustru skulle få en son, som de hade bett om. Denne son skulle inte vara ett vanligt barn, utan en profet som skulle förbereda folket att ta emot Herren som skulle komma alldeles efter honom. Sakarias skulle ge sitt märklige barn namnet Johannes. Som vuxen kom han sedan att kallas Johannes Döparen. I och med denna händelse blev Sakarias stum, han kunde inte få fram ett ord. När han kom ut från templet förstod folket att han hade sett en syn (Luk. 1:22).

Nasiren Johannes Döparen en förebild för oss kristna

Om det märklige barn som det gamla prästparet skulle få hade ängeln Gabriel sagt till Sakarias: "Han ska bli din glädje och fröjd, och många ska glädja sig över Hans födelse, för Han ska bli stor inför Herren. Vin och starka drycker ska Han inte dricka, och Han ska bli uppfylld av den helige Ande redan i moderlivet" (v 14-15).

Detta är precis vad som gällde för nasirerna i gamla förbundet. Ordet "nasir" är en direkt återgivning av hebr. *nazir*, som betyder "avskild" eller "invigd". På ett speciellt sätt var nasirerna avskilda från den stora massan. Lagen om nasiratet återfinns i 4 Mos. 6:1 ff., där det framgår att var och en, man eller kvinna, kunde avlägga ett heligt löfte om att vilja leva som nasir och inviga sig åt Herren. Detta löfte kunde gälla för hela livet eller för en begränsad tid. Den som avlade nasirlöftet måste under den aktuella tiden avhålla sig från vin och starka drycker, från varje form av ättika och från saft tillagad av druvor. Inte ens färsk eller torkad druvor fick ätas, över huvud taget inget som kom från vinträdet. Ingen rakkniv fick raka nasirens huvud utan håret skulle växa fritt. Nasiren var förbjuden att komma i närheten av lik, även om den döde var en nära släkting. Hela invigningstiden skulle vara helig för Herren.

Förutom vuxna, som frivilligt avgav nasirlöfte, hände det också att barn blev givna åt Herren till att vara nasirer, såsom profeten Samuel (1 Sam. 1:11). Simson var förutbestämd till att bli nasir (Dom. 13:3ff.). När han sedan lade sitt huvud i Delilas knä efter att hon avlockat honom hemligheten att hans styrka satt i håret, förlorade han sin kraft (Dom. 16:16-19). Johannes Döparen blev på samma sätt förutbestämd att bli nasir (Luk. 1:15).

Johannes Döparen skulle alltså vara en sådan nasir under hela sitt liv. Redan som foster uppfylldes han av den Helige Ande, vilket visade sig när han som ett sex månaders gammalt foster hälsade sin Frälsare, då ett ännu yngre foster, när Maria kom och besökte sin äldre släkting Elisabet. Johannes spratt till av glädje där han låg i Elisabets mage (Luk. 1:44). Detta visar oss att ingen människa är för liten eller för späd för att tro på Jesus, vilket baptistiska riktningar, som förvägrar barnen dopets nådemedel,

anser. Det visar oss också att fostren är fullvärdiga människor, vilket abortförespråkare, som förvägrar fostren rättsligt skydd till hälsa och liv, inte anser.

På samma sätt som nasirerna skulle leva avskilda från det vanliga livet ska också de kristna göra det. Grundbetydelsen av ordet nasir var ju att vara *avskild*, invigd till en särskilt tjänst. På samma sätt är grundbetydelsen av att vara helig att vara avskild, invigd till en särskild tjänst. De heliga föremålen i templet t.ex. var avskilda från vanliga föremåls tjänst för att istället endast användas i tempeltjänsten, och det heliga gudsfolket är avskilt från alla andra människor i världen till att vara den helige Gudens folk. Kristna ska såsom Guds barn inte leva såsom världens barn. De ska inte ta efter deras seder. Guds barn är avskilda från världen, d.v.s. avskilda från det Gudsfrånvända livet med alla dess tomma nöjen, all dess ytliga lycka, all dess främlingskap för Herren och all dess glädje i synden. Ett sådant liv, som leder till fördärvet, den eviga förtappelsen, har den kristne blivit frälst ifrån. Den kristne har blivit frälst från mörkrets rike och förd in i den älskade Sonens rike (Kol. 1:13). Tänk vilken hög ställning det innebär att vara ett Guds barn, vilka förmåner men också vilket ansvar! Ett Guds barn har en salighetskrona, men denna krona kan förloras genom syndens fördärv.

Nu gäller frågan: I vilket rike lever du? Lever du i världen, i mörkrets rike eller lever du i Guds, den älskade Sonens rike? Tänk om du en gång varit kristen, blivit utplockad ur världen, avskild såsom Johannes Döparen, Samuel eller Simson, men sedan förförts av den onde anden djävulen och numera är en avfallen kristen! Det är en ond och farlig värld vi lever i och djävulen siktar med pilar och spjut på den kristne varje dag. Det finns många fallgropar att ramla i. Världsligheten med dess frestelser är vapen som djävulen använder. Pengar och sex t.ex. är mäktiga vapen i hans hand eftersom till vår fallna adamsnatur hör girighet och kättja. Tänk på hur det gick med nasiren Simson! Han lade sitt huvud i den förföriska Delilas knä. Han berövades sitt hår och kraften rann ur honom, han som tidigare varit oövervinnerlig. Synden försvagar också oss, den för oss allt längre bort från Herren Gud och allt närmare helvetets avgrund.

Sakarias lovsång

Tillbaka till prästparet Sakarias och Elisabet efter änglabesöket. När tiden var inne för födelsen fick de den utlovade sonen. Åtta dagar gammal blev Johannes Döparen omskuren precis som alla andra gossebarn i Israel. Då trodde människorna att pojken skulle heta Sakarias som sin far. Trots Elisabets insisterande att pojken skulle heta Johannes, lät de sig inte övertygas. En kvinnas röst vägde inte så tungt på den tiden. Sakarias, som fortfarande var stum, skrev då på en tavla: ”Johannes är hans namn”. Johannes är den grekiska formen av namnet Johanan, som betyder ”Herren är nådig”. Ja, Herren var verkligen nådig som nu skänkt Israel en profet igen efter många års tystnad. Sakarias stumma tunga lossnade sedan och han brast då ut i en underbar lovsång om sin son Johannes och Frälsaren:

”Och du, barn, ska kallas den Högstes profet, för du ska gå före Herren och bana väg för honom. Du ska ge hans folk kunskap om frälsningen, med förlåtelse för deras synder genom vår Guds barmhärtiga kärlek. Så ska en soluppgång från höjden besöka oss, för att lysa över dem som sitter i mörker och dödsskugga och styra våra fötter in på fridens väg” (v 76–79).

Ja, Johannes gick sedan trettio år senare framför Herren som Hans profet. Han fick vittna om rättfärdighetens sol som lyser upp med Guds slösande kärleks ljus. Han fick vittna om frälsningen, att Gud frälser dig genom att förlåta dig dina synder. Och det kan bara ske genom tron på Jesus Kristus. Därför pekade Johannes också på Jesus och sade: ”Se, Guds Lamm, som tar bort världens synd” (Joh. 1:29). Jesus var ett speciellt och fullkomligt offer som på korset tog bort inte bara några synder för några människor utan *alla* synder för *alla* människor. Många syndare började tro på Jesus genom Johannes predikan. Nu uppmanar Gud själv också dig till det som gör dig till Hans barn: ”Se, Guds Lamm, som tar bort världens synd.” Att se är detsamma som att tro, att förtrösta på Jesus, som är Guds Lamm. Det spelar ingen roll vem du är, också du avfällige kristne får tro dig frälst och salig för Jesu skull. Från Guds sida finns inget hinder eftersom alla dina synder är för evigt utplånade i Jesu Kristi, Guds Sons blod (1 Joh. 1:7). Du får sola dig i frälsningens underbara ljus. Ordet har på nytt fört dig in i nådens rike där du är ett Guds barn för Jesu skull. ”Hör, så får er själ leva!” (Jes. 55:3).

Amen.